

ning (B. sp. 499) afgivet $\frac{15}{3}$. 2. beh. $\frac{5}{4}$ (F. sp. 4146). 3. beh. $\frac{10}{4}$ (F. sp. 4319). *Loven stadfæstet 25. april 1962.* (Lovt. nr. 143).

Ved loven gives der § 62, stk. 1, 2. punktum, i lov nr. 356 af 27. december 1958 om boligbyggeri, jfr. lovbekendtgørelse nr. 203 af 2. juni 1961, følgende affattelse:

„Endvidere kan boligministeren i tilfælde, hvor tilsagn om driftstilskud eller forhåndstilsagn om statsstøtte i henhold til § 121, stk. 1, er meddelt inden 1. januar 1963, *forhøje det tilsagte driftstilskud med et tillæg*, der højst kan udgøre 1 kr. pr. m² bruttoetageareal for hver fulde kvarte procent, den effektive forrentning af de i forbindelse med ejendommens fuldførelse optagne prioritetslån overstiger 6,5 pct. p. a. Tillægget ydes kun fuldt ud til begyndelsen af den første terminsperiode i året 1967 og nedsættes derefter i de efterfølgende år med 1 kr. årligt. Tillægget bortfalder senest ved begyndelsen af den første terminsperiode i året 1974. I øvrigt omfattes tillægget af de om det pågældende driftstilskud gældende regler.“

Efter den hidtil gældende ordning kunne der ikke ydes noget tillæg til de driftstillæg, der udredes i henhold til loven.

Som begrundelse for lovændringen anførte *boligministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget:

„Da folketinget sidst behandlede boligloven i foråret 1961, blev der på baggrund af reglen om, at tilskuddet ikke kan overstige 8 kr. 50 øre pr. m² etageareal, fra flere sider rejst spørgsmål om administrationen af disse regler. Forhandlingerne herom mundede ud i, at folketingsudvalget i sin betænkning af 9. maj 1961 udtalte, at udvalget var blevet gjort bekendt med, at driftstilskuddets fastsættelse til 8 kr. 50 øre pr. m² måtte ses i relation til et renteniveau for langfristede statsobligationer på ca. $5\frac{1}{4}$ pct. p. a., og at udvalget gik ud fra, at der ikke som følge af ændringer i renteniveauet blev taget skridt til nedsættelse af driftstilskuddet, før renteniveauet måtte være lavere end $5\frac{1}{4}$ pct.“

Ved den ændring i lov om boligbyggeri, som folketinget derefter vedtog, blev det tilstræbt at forøge byggeriet for de mindrebemidlede familier. Der blev således skabt mulighed for at opføre 20 000 lejligheder årligt til sådanne familier, og ved reglerne om støtte til dette byggeri søgte man at sikre byggeriet gennemført til en leje, der i kraft af reglerne om kontrol med projekter og med priser kunne holdes på et rimeligt niveau.

Ved lovændringen blev der imidlertid ikke taget stilling til den midlertidige rentestigning, som allerede da var under udvikling. Siden